

Pozvánka pro členy OOV na valnou hromadu

Srdečně vás zveme na valnou hromadu Ostravské organizace vozíčkářů, spolek (OOV), která se bude konat v kanceláři a dispečinku OOV bezbariérového Domu s pečovatelskou službou (DPS) na Horymírově ulici v Ostravě-Zábřehu dne **18. října 2018 ve 14 hodin**.

Sídlo kanceláře a dispečinku OOV

Program

- Zahájení.
- Volba mandátové a návrhové komise.
- Zpráva o plnění plánu činnosti a finančního plánu za rok 2017 a 1.–9. měsíc období roku 2018.
- Zpráva kontrolní a revizní komise za rok 2017 a 1.–9. měsíc období roku 2018.
- Plán činnosti a finanční rozpočet na rok 2019.
- Diskuse.
- Schválení návrhu usnesení.
- Závěr.

Těšíme se na vaši bohatou účast!

Správní rada

Stěžejní projekty OOV

- **ALDIO - Alternativní doprava pro imobilní občany**
- **VOZKA - Magazín o životě a pro život na vozíku**
- **BezBariér - poradenství**

Odešel senátor a ředitel CSS Hrabyně Vladimír Plaček

Děkujeme za všechno, pane senátore Plačku!

Pavel Carbol

Senátor Vladimír Plaček zemřel nečekaně 2. 8. 2018. Opavský region a hlavně lidé s postižením ztratili v panu Plačkovi skvělého člověka, který bojoval za jejich práva a lepší podmínky pro život.

Vladimír Plaček byl lékař, působil jako ředitel Centra sociálních služeb Hrabyně. Vystudoval lékařství na Masarykově univerzitě v Brně a sociální pedagogiku na Ostravské univerzitě.

„Vladimír byl velmi kvalitním zástupcem Opavska v horní komoře Parlamentu ČR a byl znám jako usilovný bojovník za lepší podmínky pro život nemocných, postižených a jinak znevýhodněných lidí,” uvedl předseda Senátu Milan Štěch.

Mezi Plačkovy projednávané návrhy patří podle ČTK zvýšení příspěvku na domácí péči o lidi s nejtěžším postižením nebo návrh, podle něhož by postižení klienti pobytových domovů sociálních služeb nemuseli dokládat použití příspěvku na mobilitu. Senátor prosazoval také vynětí sociálních ústavů, nemocnic a části ambulancí z elektronické evidence tržeb.

S panem Vladimírem Plačkem jsme (společně s mou paní Lenkou) v posledních pěti letech projednávali navýšení příspěvku na péči i pro III. stupeň, lepší podmínky pro lidi pečující o osoby blízké nebo také problematiku neformální péče. Už několikrát jsme společně upozorňovali na to, jak jsou právě tyto osoby znevýhodněné, protože svou obětavostí ztrácí svobodu, přátelé a v neposlední řadě i práci. Tyto argumenty jsme právě s panem senátorem nejen projednávali, ale pomáhali sepisovat i návrhy. Pan senátor je dál projednával na půdě Senátu.

Čest jeho památce.

Tak nevím

Věra Schmidová

Sedím na ortopedickém vozíku už 30 let. Nemám ve zvyku fňukat a stěžovat si na osud, i když jsem nejkrásnější roky svého života musela strávit zavřená doma, protože ze zvýšeného přízemí vedlo sedmáct schodů, žádné sjezdy, nájezdy na chodníky, do obchodů vedly schody, samé vysoké autobusy... Vždy jsem přemýšlela, co a jak bych mohla udělat já, co změnit ve svůj prospěch...

Tak jsem se třeba přestěhovala do Olomouce – města, které myslí na své vozíčkáře. A stálo to za to – výtahem se dostanu sama na vozíku až ven, obchody, divadlo i kostel jsou přístupné i lidem na vozíku, autobusy MHD i některé tramvaje jsou nízkopodlažní, spousta sjezdů, nájezdů – prostě úplně jiný život. Takový normální. Život, jakým žijí i lidé chodící.

Dokonce jsem tady měla možnost několikrát jet na monoski (lyžování vozíčkářů), jít tancovat na ples, několik let jsem dělala dokonce balet na vozíku. To vše až do doby, než moje tělo řeklo „dost!“, ale to je jiné povídání.

Jsou dva druhy vozíků – mechanický, který si musí člověk pohánět vlastní silou, a vozík elektrický – to když tu sílu člověk nemá, vozík je poháněn bateriemi. I vozíky elektrické bývají dva druhy, jeden menší, lehčí, pomalejší, určený na pohyb po bytě, s nejvyšší rychlostí 6 km/hod. A vozík určený na pohyb po venku byl větší, těžší, s rychlostí až 10 km/hod.

Časem začali dělat jenom jeden typ, určený na pohyb v interiéru i exteriéru a všechny mohly jet rychlostí pouze 6 km/hod. Prý abychom nikoho nesrazili, když pojedeme po chodníku...

Když si žádáte o vozík elektrický (a je jedno jestli poprvé, podruhé, potřetí...), musíte mimo jiné absolvovat i psychologické vyšetření, kde vám musí psycholog nebo psychiatr potvrdit, že jste schopni řídit vozík, že jste schopni jezdit po venku, aniž byste někomu ublížili.

Tak nevím, za celých těch mnoho let jsem neslyšela a ani nečetla, že by nějaký vozíčkář přešel člověka, způsobil mu trvalé těžké následky nebo vozíkem někoho zabil. Přitom každou chvíli někdo někoho zmrzačí nebo zabije svým automobilem. A musí i tzv. zdravý člověk před koupí každého dalšího automobilu absolvovat psychologické vyšetření? Nevím o tom.

Když do někoho vrazí člověk na ortopedickém vozíku (neříkám, že se to nemůže stát), způsobil mu maximálně modřinu. Ale když do někoho vrazí automobil, má to mnohem horší následky.